

Publicerad 2017-07-13 15:45 av Starchilled child

Självförlåtelse

Oroa dig inte

Det är lugnt

Jag förlåter dig

gång på gång

Till tidens ände

Även när du inte ser

Det är vi två tillsammans

Förevigt i balans

Tills döden skiljer oss åt

I denna minut och sekund

Trotts att rösterna skrämmer så

Jag är inte rädd

För när himmlen ändrar färg

Tar du mina drömmar skoningslöst

Med dina egna känslor i försvar

Dold av ett skratt

Medans du tror att du förstår

Vad som är bäst för alla andra

När du förfäras av deras beteende

Du säger att du älskar dig själv

Men det är mörk när du stänger ögonen

Du är din egen kritisering

Maskerad som andra människor

Jag finns här för dig att skylla på

I dina drömmar när tiden springer förbi

Jag väcker din inspiration till liv

Hur förhastat det än känns

Även om alla valen du gör

Är för att få känna på smärtan

För att en dag även kunna uppskatta ditt lidande

Även om vi vill leva som varandra

Och ser ondskan för vad den är

Vacker i sitt inslag

Utanpå så förförisk

Vaknar du en dag av häpnad

när du ser att insidan sitter ihop med utsidan

När du minns dina drömmar och du kan förlåta dig själv

Hela världen dömmar dig tills den ser det du ser och den vet det du vet

Den följer efter ditt begär att fly din skam

Ursäkter som följer efter varandra
Och den som förstår den sista
förstår inga andra
Utan all världens rädsla
Utan alla själar kanaliserade igenom oss själva
För när hela universums ande håller oss samlade
Även när jag försöker hjälpa dig så är det aldrig möjligt
För vi är bunda till varandra
Det är det du tvivlar på så kraftigt att det får ditt hjärta att slå snabbare
Det är det som är din kompass
Du är din egen inspiration
Till att vilja förstå dig själv även när det gör ont att tänka
För tänk om ansvaret inte är vad du ville
Rädd för att tappa bort dig själv
Och det gör dig till
En ängel maskerad som demon
Sak samma
Bara du förstår
Ja men berätta då
Vad tänker du på
När du inte bryr dig om andras känslor
Är din empati tillräckligt stor
Att du hellre väljer att
När du väljer dina ord och något försvinner
När du väljer att ignorera istället för att lyssna på nästa
Vem tror du att du är till att bestämma över dig själv
Är du världen du kollar på
När du älskar utan krav på intelligens
Eller medkänsla av något slag
Med bara ditt hjärta som visar vägen
Tills vi förstår oss på sorgen
Älskar vi att hata varandra
Och vi lever på lånad tid
Tillsammans i glömskans land

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Starchilled child med Poeter.se id #49107 innehar upphovsrätten